

Студијски програм: Дипломирани биолог				
Назив предмета: Биогеографија				
Наставник: Горан Аначков, Оливера Ђелић-Чабрило				
Статус предмета: обавезни				
Број ЕСПБ: 5				
Услов:				
Циљ предмета: Упознавање са основним појмовима, процесима и методама рада у биогеографији. Познавање законитости распрострањења биљних и животињских врста и животних заједница на копну и у мору, у појединим фито и зоогеографским областима, а посебно на подручју Србије.				
Исход предмета: Располагање основним знањем из биогеографије. Студент са разумевањем користи појмове о ареалу и хорологији биљних и животињских врста и животних заједница на Земљи. Студент по завршеном курсу разуме основне принципе хоризонталне и вертикалне дистрибуције организама, уме да препознаје и идентификује биогеографске категорије. Такође, осposобљен је да правилно примењује методе у биогеографским истраживањима.				
Садржај предмета:				
Теоријска настава				
Ареал, обликовање и особине ареала (картирање, типологија, димензије, форме, динамика ареала, форме распрострањења), центри распрострањења и порекла врсте. Барјере (физичке, еколошке, просторно временске, биолошке, активно расељавање, пасивно расељавање). Ендемизам, космополитизам, реликтност, викаризам, острвска и планинска биогеографија. Хорологија, основне методе истраживања у биогеографији. Основи историјске биогеографије, континентални дрифт, флора и фауна у терцијеру, ледено доба и његов значај у формирању данашњег распореда флоре и фауне. Фитогеографско рашичење Света, флорна царства. Зоогеографска подела копна: Нотогеа, Неогеа, Палеогеа, Арктогеа (Холарктик). Фитогеографија Србије и Балканског полуострва, елементи флоре на подручју Србије, вертикална хоролошка стратификација на подручју Балканског полуострва. Fauna (појам, структура, анализа, генеза). Fauna Србије са карактеристичним представницима тетраподних кичмењака.				
Практична настава				
Основне методе картирања, директно и индиректно картирање у флористици. Елементи флоре. Флористичка статистика (спектар ареал типова, таксономски и биолошки спектар, родовски кофицијент, индекс флорогенезе, процена флористичког богатства и разноврсности, индекси сличности флоре). Ендемити, реликти. Вертикална стратификација на примерима високих планина Балканског полуострва. Карактеристични представници кичмењака поједињих зоогеографских области преко аудио и видео записа.				
Литература:				
Јанковић, М. (1985): Фитогеографија. Природно-математички факултет Универзитета у Београду, Југословенски завод за продуктивност рада и информационе системе, Београд.				
Јанковић, М.М., Атанацковић, Б.С. (1999): Биогеографија са педологијом. Географски факултет, Универзитет у Београду, Београд.				
Лопатин, И. К.(1995): Зоогеографија. Превод са руског-Снежана Пешић, Зим-Пром, Крагујевац.				
Лопатин, И. К., Матвејев, С. (1995): Кратка зоогеографија са основама биогеографије и екологије биома Балканског полуострва, 1. књига, Љубљана.				
Cox B.C., Moore P.D., Ladle R.J. (2016): Biogeography, an Ecological and Evolutionary Approach, ninth ed. Wiley Blackwell, Oxford, Chichester, Hoboken.				
Број часова активне наставе				
Предавања: 3	Вежбе: 2	Други облици наставе: 0	Студијски истраживачки рад: 0	Остали часови:

Методе извођења наставе: Предавања праћена интерактивном наставом са аудио и видео презентацијама. Учење откривањем путем решавања проблема у биогеографским анализама. Очигледна настава са адекватним колекцијама природног материјала.**

Оцена знања

Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
предавања - присуство	5	тест	45
практична настава - присуство		усмени	20
колоквијуми	15		
семестрални тестови	15		

** Предмет представља основу за извођење Теренске наставе 3 у којој студенти практично бораве у биогеографским и еколошким јединицама о којима су савладали теројске основе